

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף פג.

באופנים דלהלן האם מאכילים את החולה ביוה"כ או לא?

חולה אומר אינו צריך	חולה אומר צריך	
מאכילים אותו ¹	מאכילים אותו	רופא אומר צריך
אין מאכילים אותו	מאכילים אותו ²	רופא אומר אינו צריך
אין מאכילים אותו	לר' ינאי: אין מאכילים אותו למר בר רב אשי: מאכילים אותו	שני רופאים אומרים שאין צריך
אין מאכילים אותו ³	מאכילים אותו	רופא אחד אומר צריך ושני אומר לא צריך
מאכילים אותו	מאכילים אותו	שני רופאים אומרים שצריך ורופא א' אומר לא צריך ⁴

"מי שאחזו בולמוס מאכילין אותו הקל הקל תחילה" - מה חשוב איסור קל מחברו בדלהלן?

טבל ותרומה	טבל ושביעית	טבל ונבילה	
טבל ⁷	שביעית ⁶	נבילה ⁵	לתנא קמא
תרומה ⁸			לבן תימא

יומא דף פג:

דבר שחייב במעשר מדרבנן, וצריך חולה לאוכלו בשבת, האם עדיף שיעשר או לא⁹?

במעשר ירק	במעשר דגן בעציץ שאינו נקוב ¹⁰	
מאכילו בלא לעשר	צריך לעשר	לרבי
צריך לעשר		לר' אלעזר בר' שמעון

¹ אמרינן שמא נשתטתה מחמת חוליו ואי אפשר לסמוך עליו, ולכן אין שומעים לו.

² "לב יודע מרת נפשו" - דהחולה עצמו מכיר את מצבו ובודאי שהוא צריך אם הוא אומר שצריך.

³ בכה"ג שיש רק רופא אחד שאומר שצריך, והחולה ורופא אחר אומר שאין צריך אין סומכים על הרופא האחד, עד שיהיו שני רופאים ויאמרו שצריך.

⁴ ולאו דוקא כשרופא אחד אומר לא צריך, אלא אפי' אם מאה אומרים שאינו צריך וכן החולה עצמו אומר שלא צריך, לא שומעים להם אלא שומעים לשנים הבקיאים שאומרים שצריך ויאכל. ובוה חלוק הדין אם יש בקי אחד או שנים, דאם יש רק בקי אחד שאומר צריך שומעים לרופא אחר ולהחולה שאמרו שלא צריך, ואילו כשיש שני בקיאים אפי' מאה שיאמרו שאין צריך והחולה ג"כ יאמר שלא צריך לא שומעים להם אלא שומעים לשני בקיאים המקלים שיאכל, - כי ספק נפשות להקל.

⁵ היות שנבילה היא רק איסור לאו ואילו בטבל יש בו מיתה בידי שמים.

⁶ שביעית היא רק איסור עשה, ולא כטבל שיש בו מיתה.

⁷ ס"ל שטבל קל יותר מתרומה - דהרי יש לו תקנה משא"כ לתרומה שאין לה תקנה.

⁸ ס"ל שתרומה קלה מטבל כיון שמותרת באכילה לכהנים, משא"כ טבל שאסור לכל אדם.

⁹ הנידון איזה איסור מדרבנן עדיף, האם איסור הפרשת תרומות ומעשרות בשבת - ולכן עדיף שלא יעשר, או איסור אכילת טבל דרבנן חמור יותר ועדיף שיעשר אפי' בשבת.

¹⁰ הסיקה הגמ' דכו"ע מודו לרבה דבעציץ נקוב כיון שחייב המעשר בו הוא גזירה אטו דאורייתא (שאם יאכל מעציץ שאינו נקוב יבוא לאכול מעציץ נקוב - ומעשר דגן חייב מה"ת), בזה יש להחמיר יותר וצריך לעשר אפי' בשבת לכו"ע - וכדברי רבה.